

Ο Βεροίας Παντελεήμων στην Μονή Αγίου Αθανασίου Αγκαθιάς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή το πρωί ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων** λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην Ιερά Μονή του Αγίου Αθανασίου Αγκαθιάς με την ευκαιρία της επερχόμενης εορτής του Αγίου Γρηγορίου Νεοκαισαρείας, ιερό λείψανο του οποίου αποθησαυρίζεται στην Ιερά Μονή.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Γνώμων ἀρετῆς, ὁ ἔνθεος βίος σου, ὠράθη πιστοῖς, ὄντως, Γρη-γόριε».

Ἐορτάζει σήμερα ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία τή μνήμη τοῦ μεγάλου πατρός καί θεο-λόγου της, τοῦ ἁγίου Γρηγο-ρίου τοῦ Παλαμᾶ, τόν ὁποῖο τιμᾶ ἰδιαίτερως μαζί μέ τήν ἁγία οἰκο-γένειά του ἡ τοπική μας Ἐκκλησία, καθώς τόσο ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὅσο καί οἱ ἀδελφοί καί οἱ ἀδελφές του ἔζησαν καί ἀσκήτευσαν στή Σκήτη τῆς Βεροίας ἀλλά καί στήν πόλη τῆς Βεροίας.

Ἐορτάζει καί τιμᾶ τόν ἅγιο Γρη-γόριο ὄχι μόνο ὡς ἕναν μεγάλο θεο-λόγο καί πρόμαχο τῆς ὀρθοδό-ξου πίστεως, ὁ ὁποῖος ἀγωνίσθηκε καί κακοπάθησε ὑπερασπιζόμενος τίς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ, διά τῶν ὁποίων ἀξιῶνεται ὁ ἄνθρωπος νά ζήσει καί νά δεῖ, ὅσο αὐτό εἶναι δυνατό, τήν ἔλλαμψη τοῦ ἀκτίστου φωτός, ἀλλά καί, ὅπως ψάλλει ὁ ἱερός ὕμνογράφος καί συνέκδημός του, ὁ ἅγιος Φιλόθεος ὁ Κόκκινος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ὡς γνώμονα ἀρετῆς τῶν πιστῶν.

Καί είναι πολύ σημαντικό αυτό, διότι πολλές φορές έχουμε τήν έντύπωση ότι τά ἔργα καί τά συγ-γράμματα τῶν μεγάλων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας ἀφοροῦν μόνο τούς θεολόγους καί τούς εἰδικούς καί ὅτι ἡ ζωή τους εἶναι κάτι ξένο γιά τούς πιστούς καί ἀπρόσιτο γιά τόν ἄνθρωπο πού ζεῖ μέσα στόν κόσμο.

Ὅμως αὐτό δέν ἰσχύει, διότι ὅπως ἡ ἀληθινή θεολογία δέν εἶναι θεω-ρία καί γνώση, ἀλλά εἶναι ἐμπειρία καί πράξη, ἔτσι καί ἡ ἀγιότητα εἶ-ναι βίωμα, τό ὁποῖο μπορούμε νά ἀπο-κτήσουμε ὅλοι, ζώντας μέσα στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ζώντας μέ-σα στήν Ἐκκλησία καί ἀγωνιζό-με-νοι νά βιώσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἀξιοποιώντας τά μέσα πού μᾶς προσφέρει ἡ Ἐκκλησία μας καί προσπαθώντας νά ἀποκτήσουμε τίς προϋποθέσεις πού εἶχαν οἱ ἅγιοι καί ἐν προκειμένῳ ὁ ἑορτα-ζό-μενος σήμερα ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς.

Ποιές ἦταν ὅμως οἱ προϋποθέσεις τίς ὁποῖες διέθετε ὁ ἅγιος Γρηγό-ριος καί μέ τίς ὁποῖες ἔφθασε σέ μεγάλα ὕψη ἀρετῆς καί ἀγιότητος;

Πρώτη προϋπόθεση εἶναι ἡ ταπει-νο-φροσύνη. Κανείς δέν μπορεῖ νά κάνει τήν παραμικρή πνευματική πρόοδο, ἐάν δέν ἔχει ταπεινό πνεῦ-μα, ἐάν δέν θεωρεῖ τόν ἑαυτό του ἀσθενῆ καί ἀδύναμο πνευματικά καί ἐάν νομί-ζει ὅτι αὐτός εἶναι εὐσεβής καί ἐνά-ρετος καί δέν ἔχει ἀνάγκη νά προσπα-θεῖ καί νά ἀγωνίζεται γιά νά βελτιώσει τόν ἑαυτό του, νά τόν ἀπαλλάξει ἀπό τίς ἀδυναμίες του, νά ξερριζώσει τά πάθη του καί νά καθάρει τήν ψυχή του.

Ἡ ταπείνωση ἦταν αὐτή πού διέ-θετε καί ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλα-μᾶς, ὁ ὁποῖος, παρότι ἀπό παιδί ἀγω-νιζόταν γιά τήν ἀρετή, ἔχο-ντας ὡς πρότυπο τό παράδειγμα τῶν εὐσεβῶν καί ἀγί-ων γονέων του καί τῶν πνευματικῶν, παρότι ζοῦσε μέ ἄσκηση, μέ νη-στεία καί ἐγκράτεια, δέν ἔπαυε ποτέ νά ζητᾷ ἀπό τόν Θεό καί τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο νά τοῦ φωτίσει τό σκότος καί νά τοῦ καθάρει τήν ψυχή καί τόν νοῦ.

Δεύτερη προϋπόθεση εἶναι ἡ ἀγά-πη πρὸς τόν Θεό. Δέν γίνεται νά ἐπιδιώκεις κάτι καί νά προσπαθεῖς γιά κάτι, ἐάν δέν τό ἀγαπᾷς. Δέν γί-νεται νά θυσιάζεις κάτι ἀπό τόν ἑαυτό σου, ἐάν δέν ἀγαπᾷς αὐτόν στόν ὁποῖο τό προσφέρεις. Δέν γί-νε-ται νά ἀγωνίζεσαι γιά νά ζήσεις τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἐάν δέν ἀγαπᾷς τόν Χριστό.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστό ἦταν αὐτὴ πού ὁδήγησε τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ νὰ ἐγκαταλείψει μιά λαμπρὴ σταδιοδρομία στὴν αὐτοκρατορικὴ αὐλὴ τοῦ Βυζαντίου, νὰ ἐγκαταλείψει τὴ δόξα καὶ τίς ἀπολαύσεις τοῦ κόσμου, νὰ ἐγκαταλείψει ἀκόμη καὶ τοὺς γονεῖς καὶ τὴν οἰκογένειά του, γιὰ νὰ ἀφοσιωθεῖ στὸν Θεό ἀπόλυτα καὶ νὰ μπορέσει ἀπερίσπαστος νὰ τὸν προσευγίσει καὶ νὰ ἐνωθεῖ μαζί του, τόσο στό Ἅγιο Ὄρος ὅσο καὶ στὴ Σκῆτη τῆς Βεροίας.

Καὶ ἡ τρίτη προϋπόθεση εἶναι ἡ προσήλωση στὸν στόχο μας. Ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἡ ιδιότητα τοῦ χριστιανοῦ δὲν εἶναι μία εὐκαιριακὴ ἀπασχόληση. Δὲν σημαίνει ἀπλῶς νὰ ἐκκλησιαζόμαστε, νὰ προσευχόμαστε ἢ νὰ μετέχουμε στὰ ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅποτε δὲν ἔχουμε νὰ κάνουμε κάτι ἄλλο ἢ ὅταν ἔχουμε διάθεση. Γιὰ νὰ προοδεύσουμε στὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ, ὅπως καὶ σέ ὅτιδήποτε ἄλλο στὴ ζωὴ μας, πρέπει νὰ εἴμαστε προσηλωμένοι σ' αὐτήν. Πρέπει νὰ ἔχουμε διαρκῶς στὸν νοῦ μας ποιὸς εἶναι ὁ στόχος μας, τί θέλουμε νὰ ἐπιτύχουμε, ποιὸς εἶναι ὁ προορισμός μας, καὶ μέ βάση αὐτὰ νὰ ρυθμίζουμε τὴ ζωὴ μας καὶ νὰ κάνουμε τίς ἐπιλογές μας.

Ἡ προσήλωση αὐτὴ διέκρινε καὶ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ, ὁ ὁποῖος εἶχε διαρκῶς στραμμένο τὸν νοῦ καὶ τὴν ψυχὴ του στὸν Θεό, ὄχι μόνο κατὰ τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς, ὄχι μόνο στὴν καθημερινότητά του ἀλλὰ καὶ μέχρι τὴν τελευταία στιγμή τῆς ζωῆς του, κατὰ τὴν ὁποία ἐπαναλάμβανε συνεχῶς, σύμφωνα μέ τὸν ἅγιο Φιλόθεο τὸν Κόκκινο, τὴ φράση «τά ἐπουράνια, εἰς τὰ ἐπουράνια».

Οἱ τρεῖς αὐτές προϋποθέσεις εἶναι ἀπαραίτητες καὶ γιὰ τὸν δικό μας ἀγώνα. Εἶναι σημαντικὲς καὶ γιὰ τὴ δική μας πνευματικὴ πορεία καὶ μποροῦν μέ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ νὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ μιμηθοῦμε τὴ ζωὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ πατρός καὶ ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκογενείας του, τῶν γονέων καὶ τῶν ἀδελφῶν του, γιὰ νὰ ἀξιωθοῦμε καὶ ἐμεῖς διὰ πρεσβειῶν του, καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς, στὴν ὁποία καὶ ἐκεῖνος εὐφραίνεται ἀτενίζοντας τὸ ἄρρητο κάλλος τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου μας, τὸν ὁποῖο ἀγάπησε σέ ὅλη τὴ ζωὴ καὶ τὸν ὁποῖο ἀγωνίσθηκε νὰ πλησιάσει καὶ νὰ ἐνωθεῖ μαζί του.

Ἄς προσπαθήσουμε νὰ ἀποκτήσουμε τίς τρεῖς αὐτές προϋποθέσεις καὶ ἄς ἀγωνισθοῦμε νὰ βαδίσουμε στὴ ζωὴ μας ἔχοντας ὡς γνώμονα ἀρετῆς τὸν μεγάλο αὐτὸν ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας πού ἐορτάζουμε σήμερα, τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ.

Χωρὶς αὐτές προϋποθέσεις εἶναι ἀδύνατο νὰ πλησιάσουμε τὸν Θεό, ὅπως τὸν πλησίασαν καὶ ὁ ἅγιος Φίλιππος, ὁ ὁποῖος ἦταν μαθητὴς τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος ὁ Ὑδραῖος πού ἐορτάζουμε σήμερα, ἕνας νεομάρτυς ἀπὸ τὴ Ρόδο, ὁ ὁποῖος τὴ μία φορὰ ἀρνήθηκε τὸν Χριστό, καὶ μετὰ «ἦλθε εἰς ἑαυτόν», κατάλαβε ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμόσει ὅλα αὐτὰ, πρωτίστως τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν Θεό. Κι ἔτσι

κέρδισε τήν οὐράνια ζωή, διότι τά πάντα τά θεώρησε σκύβαλα, ἀκόμη καί τή ζωή του, καί μαρτύρησε γιά νά κερδίσει τόν Χριστό.

Ἔχουμε, λοιπόν, σήμερα τρία πρότυπα, τά ὁποῖα μᾶς παρουσιάζει ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία. Ὅλα εἶναι γιά νά μᾶς βοηθήσουν, νά μᾶς βοηθήσουν στή δική μας ἐν Χριστῷ ζωή καί στήν ἑνωσή μας μέ τόν Θεό. Ἀμήν.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

